

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 123.

36te Møde.

Mandagen den 18de Marts.

(Forts.)

David: Da den foregaaende Taler tildeels har gjort den Berigtigelse, som jeg vilde fremkomme med, skal jeg fatte mig ganske kort. Derfor der her forelaa et Spørgsmaal om Toldremissionens Forlængelse for en meget lang Arrække, saa troer jeg, at der var Anledning for Thinget til at gaae videre ind paa en Undersøgelse af en saadan Remissions Hensigtsmæssighed for en lang Arrække, og jeg tillader mig da at troe, at det ikke vilde være en saa let Sag at afgjøre, som det ved det første Diefast maaffee kunde stille sig for Mange af det ærede Folkethings Medlemmer. Men da her kun foreligger Spørgsmaalet om en Forlængelse af den bestaaende Remission i Handelens formentlige Interesse paa omtrent $1\frac{1}{2}$ Aar, i hvilken Tid man maa haabe, at Forholdene med Slesvig vilde blive ordnede paa en saa fast Fod, at denne Sag paany vil kunne blive tagen under Derveielse med Slesvigerne, og da vel ikke Placaten af 27de Marts 1844, saaledes som det er blevet antydet, er givet baade for Slesvig og for Kongeriget Danmark, men en lignende Begunstigelse har været indrømmet Slesvig ved et særegent Patent, thi Placaten af 27de Marts 1844 angaaer kun Kongeriget Danmark, og da det er bekjendt, at idetmindste de vigtigste Stæder i Slesvig lægge overordentlig Vægt paa en saadan Remissions Vedbliven, maa jeg finde det rigtigst, at man lader denne Remission bestaae, for at det kan være et aabent Spørgsmaal, naar Sagen, efterat Forholdene med Slesvig ere blevne ordnede, paany kan tages under Derveielse.

C. S. Hansen: Jeg er ingen Under af Begunstigelse, som falde paa Enkelte paa det Heles Beføstning, men alligevel vil jeg

ikke modsætte mig dette Lovforslag i dets Heelhed, saaledes som det her foreligger os fra Landstthinget. Det forekommer mig imidlertid, at det kunde være tilstrækkeligt, om vi tilstod Begunstigelserne ikkun til dette Aars Udgang; Forholdet til Slesvig kan jo imidlertid meget forandre sig. Maa man ikke imødegaae dette mit Anførte med den Bemærkning, at saa kunde de, som vilde benytte disse Begunstigelser, ikke afbenytte disse, thi det er noksom bekjendt, at de Expeditioner, som finde Sted paa de Handelsveie, hvorom her er Tale, afgaae forinden Aarets Udgang, og de vilde altsaa nyde Nytten af den Begunstigelse for denne Gang. Det er min Hensigt ved Sagens videre Fremgang at stille Amendements i den af mig angivne Retning.

F. Jespersen: Jeg er ikke istand til at modtage den Berigtigelse af mine Ord, som er bleven fremsat af den ærede 4de kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Rothe). Sundtolden er en Told, som betales af de Varer, der passere Drefund. Naar Lighed i denne Henseende skulde finde Sted ved hvad her er foreslaaet, saa maatte til Exempel Kjøbenhavn betale Sundtold af de Varer, som komme hertil fra Rusland, ligesaa vel som de sydske og nordlige syenske Kjøbstæder maae gjøredet, men, naar man i den Henseende ikke tænker paa at indføre nogen Lighed, saa forekommer det mig aldeles fornuftsfridigt, at der af de Varer, som komme fra Bestindien til Aalborg, skulde betales Noget, som man kunde kalde Drefundstold, thi, hvorledes det end staaer udtrykt i Loven, saa er det dog det Samme.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var hermed denne Sags første Behandling sluttet, hvorefter det med 70 Stemmer mod 7 blev vedtaget at henvise Loven til 2den Behandling.